

רבנית שיריון וספריה תורה
טלית וכיפה הם בגדיה הקודש שלי

פסיכולוגי, הם משווים את מה שהם עושים לפי קנה-מידה דתי של המוות. הגישה הרפורמית מאפשרת לך לבחור, להבין לא על פי אמת-מידה של שטיפת-מוח, אלא על פי הבנתך. בארץ, הדתיים שולטים על ענייני הדת והחילונים שוכנעו שזה התחום שלהם, גם כאשר הם לא מסכימים בנושאים מסויימים, הם אומרים זה התחום של הדתיים וזו גישה מוטעית.

● התחנת בחתונה יהודית?

כן, היתה לי חופה וכתובה, אלא שהנוסח של הכתובה לא היה אורתודוקסי. הכתובה היתה מעשה-ידיו של בן-יוגני, ברוך, ולטקסט המסורתי הוספנו קטע שבו גם אני אומרת שאני מוכנה לעשות בשבילו מה שהוא מוכן לעשות בשבילי – לדאוג לכסותו ולעונתו ולכיתו. הכל מה שהוא הבטיח לי, חוץ מכסף?

● למה לא כסף?

תראי, כל מה שכתוב בכתובה היה מאוד לרר חנו לבר מעניין הכסף, מכיוון שלמרות שאנחנו אנשים מתקדמים, אנחנו חיים בחברה לא-מתקדמת דמת ואם חלילה יהיה צורך לפרק את הנישואין, אז אני, כאשה, לא אוכל לתת לו כסף וזו הסיבה שבגלל המציאות של החברה כתוב בכתובה שלנו שרק ברוך יתן לי כסף. חוץ מזה היו קידושין ושבע ברכות.

● ואת החופה ערכה אשה?

לא. במקרה שלנו, רב מתקדם, אבל, בהחלט, נשים מחתנות. למה לא?

● את חיתנת?

הרבה פעמים?

● בארץ?

לא. בארץ עוד לא מסוגלים לעבור את המד סום הזה, אבל בארצות-הברית זה אחד הדברים הכי יפים כשאשה עורכת את טקס-הקידושין לפי ההלכה. לא כתוב באף מקום שרב גבר צריך לחתן.

קרה לי כבר בארץ שאיזה זוג חשב שזה יהיה יפה מאוד אם אני אחתן אותם. הסברתי להם את הבעיות שיווצרו בארץ, אמרתי להם שהחתונה לא תהיה חוקית ויעצתי להם להתחתן בחו"ל.

● למה הם רצו דווקא רבנית, מתוך נוי-קונפורמיזם?

להיפך, הרפורמים מוכרחים להתאמץ כדי להבין ממה הרברים נובעים, מה הסיבות לקיום המצוות, הם לא מקבלים את המצוות כפשוטן. לקבל מצוות כפשוטן, זה הרבה יותר קל.

● אז למה לו לבן-אדם להיות רפורמי, הרי ממילא אנשים חילוניים מקיימים או לא מקיימים מצוות על פי נחיותם ובזמנם החופשי.

מכיוון שיש לך מחויבות להזדהות כיהודי והתנועה הרפורמית מהווה מסגרת המאפשרת לך

„ההווי-סנסואלים הם יהודים, ולא צריך להתעלם מהם. הם חלק מהקהילה, ואסור לנהוג כאילו אינם קיימים. אי-אפשר לסגור להם את הדלת!“

להזדהות עם היהדות בדרך שלך. בקהילה פתוחה וגמישה, העונה על הצרכים של העולם המודרני. אני לא שוללת את הדתיים, למרות שהם שוללים אותי. הם זרם ביהדות ואני זרם ביהדות ואני מאמינה שהזרם שלי הוא אותנטי ולגיטימי.

● הגישה הזו היא גלזיתית. ייתכן שבגולה יש צורך להזדהות עם היהדות, בארץ כולם יהודים!

אני חושבת שאת לא צודקת. בארץ חסרה הגישה ההומאנית, המאפשרת לאנשים שרוצים לשמור על הדת לשמר את הרחוקות שקשה למצוא בחיים הגשמיים. אני חושבת שהבעיה היא שרוב היהודים בעולם הם דתיים באופן

אחד הזמנה הילדה לטקס בר-מצווה בבית-כנסת אורתודוקסי וישבה עם אמה ביציע, בעזרת הנשים. אחרי עשר דקות היא שואלת את אמה: איפה הרבנית? או האם אומרת לה, האיש הזה, עם הזקן והכיפה והגבר השחור, הוא הרב. הילדה מסתכלת עליה בחזרה ואומרת: מה איתך, אמא, את לא יודעת שרק אשה יכולה להיות רבנית. התרגלנו לראות גברים עם הכובש הזה. אותך זה הצחיק, לך זה נראה כמו בדיחה. יש אחרים, שהם הרוב, שזה מוזעזע אותם, יש אנשים שמקבי לים שוק. גם אצלי בקהילה היו נשים שהתנגדו לכובש טלית כשעלו לתורה. אמרתי להן, אם

„בא אל“ זוג ורצה שאני אחתן אותו. במקס יהודי מלא. הסברתי לו שהרבנות בארץ לא חסכים, והצעתי לו לנסוע לחו"ל. באמריקה ימצאו רבנית, שתחתן אותם, וזה יזכר בארץ!“

אתן רוצות לעלות לתורה, אתן צריכות לקחת את כל האחריות ולחבוש כיפה וללבוש טלית כי אלה בגדיה הקודש ולי זה מאוד חשוב.

● באיזה בית גדלת?

הבית היה מסורתי. בעיניי הוא היה מאוד דתי, אבל לא לפי ההגדרה של דתיים בארץ. היהדות בבית שלי היתה דבר חשוב. שמרנו על שבתות והגים והבית השני שלי היה בית-הכנסת אבל מה, נסענו בשבת לבית-הכנסת באוטו. אבל כל שבת היינו בבית-הכנסת, למרות שהדלקנו חשמל, שמענו רדיו וראינו טלוויזיה. הבית היה קונסר-בטיבי, למרות שאני לא אוהבת את ההגדרות האלה.

● מה פתאום נמשכת ללימודי-דת דווקא?

זה היה מאוד טבעי. ירשתי בבית אהבה לרר תיות וגדלתי בקרב אוכלוסייה לא-יהודית ומצא-תי את עצמי מסבירה את היהדות לכל מיני אנשים שאשאלו אותי למה אני לא אוכלת ביום-כיפורים, למה אני אוכלת מצות כפסח. אנשים היו שואלים שאלות ואני התחלתי לחפש תשובות ופתאום מצאתי את עצמי מייצגת את היהדות כמומחית. רצו לברר משהו על יהדות, היו אומרים, תשאלו את כינרת'.

● כינרת זה השם שלך מהבית האמריקאי שבו נולדת?

לא. כינרת זה השם שבחרתי לעצמי כשעליתי ארצה.

● מה היה שמך האמריקאי?

אני לא אגיד. אין קשר בכלל למה שאני היום לבין שמי הלועזי. תמיד רציתי שם עברי.

● גם שריון זה שם שבחרת לעצמך, או שזה שם בעלך?

כן, זה שמו. הוא צבר.

● כמה בחורות למדו איתך ב-היברו יוניון קולג' אינסטיטיוט אוף ריליג'ן שבו הוסמכת לרבנית?

12 בחורות.

● כלומר, 12 רבניות?

יש יותר, יש אולי יותר ממאה בארצות-הברית.

● מה למדת כדי להיות רבנית?

כל מה שקשור ליהדות, היסטוריה, פילוסופיה, מקורות, תלמוד, מדרש.

● למדת דיני-טהרה, חיתון, גירושין?

הכל. אבל אל תשכחי שהגישה שלנו לא מתאימה לגישה של הרבנים האורתודוקסים.

● מה אומרת הגישה הרפורמית?

הגישה שלנו אומרת שכל יהודי יכול לנהל את חייו היהודיים בעצמו בלי להזדקק לדברי הרבי ולקבל אישור. את יכולה להתלסס בעצמך איזה דגש את רוצה לשים על החיים שלך כדי לחיות כיהודיה ויש לך הזכות לבחור איזה מצוות את רוצה לקיים ואיך לקיים אותן.

● בלומר, הגישה הרפורמית היא פשוט יהדות לעצמנו, מה שמתחשק לך, קיים, מה שלא מתחשק לך, ולא נוח לך, אל תקיים. תהיה יהודי, אבל בלי להתאמץ.

חמת לבנון. הכל נראה בדיוק כמו בית-כנ" סת מסורתי, רגיל, לבד, כמובן, מהעדרה הבלוט של עזרת-הנשים. גם זה התקבל על דעתי, גם זה נראה לי מאוד. למה שכל המשפחה לא תשב ביחד בבית-התפילה, למה להפריד בין אבות ובנים ואמהות ובנות. כל זה היה מאוד סביר בעיניי עד לאותו רגע בו חשבה כבוד הרבנית כיפה לבנה על ראשה, הידקה אותה במסרקות שהיו תפורים לכיפה ובנוסף לכשה גם טלית. ברגע הזה נדמה היה לי שאני צופה במחזה גרוטסקי. תגידו אני שמרנית. תגידו זה עניין של חינוך, תגידו מה שתגידו, תגידו גם שכן בערך נראתה האשה הראשונה בעולם שלב" שה מוכנסים. יכול להיות, מכל מקום לראות את כבוד הרבנית עם הטלית והכיפה על הראש זה היה מחזה שברצוני או לא ברצוני שמעתי את עצמי שואלת: אלוהים, תגיד לי, זה מוצא חן בעיניך?

יכול להיות שזה מוצא חן בעיני אלוהים, יכול להיות שתוך פחות ממאה שנים תהיה התופעה הזו של רבנית עם כיפה וטלית תופעה רגילה לחלוטין. ייתכן אפילו שאת נכדי תחתן רבנית ושאת ניני תימול מוהלת. מי יודע, כיום זה נראה בעיניי השמרניות למחות מצחיק מאוד ואחרי זה כבר לא יכולתי לקחת ברצינות את כבוד הרבנית, למרות שהתנועה ליהדות מתקדמת מתאימה בהחלט ברוב הדברים לאורח-החיים שלי. נדמה לי שאני למחות עדיין לא בשלה לראות רבנית בטלית.

● מה, בעצם, ההבדל בין יהודי אורי-תורכסי לבין יהודי מתקדם רפורמי כמורך?

יהודי אורתודוקסי לא מקיים את המצוות בגלל שהן מוסריות או בגלל שהן מקדמות את התורה, המשפחה, העם, האנושות. הוא מקיים את המצוות, כי אלוהים ציווה עליהן. אני, כיהודיה מתקדמת, מקיימת את המצוות בגלל שהן מקדמות את החברה, המשפחה, העם, האנושות. מכיוון שאני מאמינה שכשאלוהים ציווה על המצוות, רצונו היה לקדם את האנושות כולה. אתן לך דוגמה: כשאני מסתכלת על היהדות, אני משווה אותה לגלגל, כשהמוצא הגלגל, התחוללה בעולם מהפיכה. גם היהדות, כגישה לאלוהים ולבני-האדם, היתה מהפכנית. בגלגל חל, מתקרב פה לתקופה, שיפור והתקדמות. בתחילה זה היה גלגל-עץ, אחרי-כך מתכת, בימינו זה גומי ומי יודע איזה גלגל יומצא בעתיד. כך גם היהדות המתקדמת משולה בעיניי לגלגל. אנחנו לא רוצים לשנות את הגלגל, אנחנו אוהבים את היהדות, אבל אנחנו רוצים להתאים אותה לתקופה החדשה, לחדש אותה.

אנינו, התקדמה. היא לא נעצרה לפני אלפים שנה. אלא מה, בתקופת האמנסיפציה היהדות הסתגרה לה בדלת אמות מפני העולם והקיימה חומות בינה לבין העולם המשכיל. כעת, בעת החדשה, כשהחומות נפלו, היהדות המסורתית לא נסוגלת לעמוד בפני הבעיות המודרניות שניצרו. או קמה התנועה הרפורמית, התנועה ליהודי ואנחנו לא מהפכניים. והתחלתי להתמודד בפני בעיות העולם המודרני. עמדו בפני התנועה שלוש אפשרויות: או להתבולל, או לכנות את החומות מחדש לסגור את החברה היהודית בפני העולם כמו שהאורתודוקסים עושים, או להתקדם ולש מור על הזרות היהודית ולהתמודד עם הבעיות.

● כל זה נשמע מתקדם ויפה ונאור ומאוד מוצא חן בעיניי עד שראיתי אותך בבית-הכנסת עם הכיפה ועם הטלית. זה הצחיק אותי, זה נראה לי מוזגזג, גרוטסקי.

למה מוזגזג? אני לא חובשת כיפה כל הזמן.

● למה חובשת כיפה רק כשאני מתפללת.

למה דווקא כיפה? למה לא כיסוי-ראש אחר?

כי בשבילי הכיפה היא הסמל של התפילה וזה בכלל לא גברי בעיניי ולא קשור לפמיניזם. אני אספר לך סיפור: כשהייתי ילדה קטנה, אמא שלי נהגה לחבוש כיסוי-ראש כשהלכה לבית-הכנסת.

● עם כל הכבוד והרצון הטוב וההזדהות במידה רבה שאני חשה עם התנועה הרפורמית, כשהגענו לקטע עם הכיפה והטלית והתורה זה פשוט לא התקבל על דעתי, זה נראה בעיניי כמו בדיחה, די מוצלחת אמנם, אבל בדיחה.

זה עניין של הרגל. את, כל החיים גילית לראות רבנים עם כיפה וטלית. הנה אספר לך סיפור: כשהייתי רבנית נקהילה באוסטרליה היתה באה לבית-הכנסת כל שבוע לידה קטנה בת ארבע, ורואה אותי עם הכיפה והטלית. יום